

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 66. Responsum P. Düringki ad deductionem Participantium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](#)

§. LXVI.

Sæc. XVIII.

A. C. 1740.

*Responsum P. Düringki ad deduc-
tionem Participantium.*

His vero querelis, per Küsterum Ad-
vocatum P. Düringkius tam suo
quam Oratorii Patrum nomine pro-
lixius opposuit responsum, in quo tres
proposuit quæstiones i. An prætenso
Episcopo Ultrajectino etiam in casu,
si excommunicatus non esset, juris-
dictio Episcopalis in Catholicos Stran-
diæ incolas ita competat, ut ea de
uno in alterum ejus successorem Epi-
scopum transferatur? ad hanc vero
quæstionem Auctor respondet, quod
Ultrajectinum Capitulum jam ante
centum & amplius annos penitus fue-
rit extinctum: quippe a S. Willibodi
tempore sexaginta & unum Episco-
pos continuata serie successisse, ho-
rum postremum fuisse Fridericum
Schenckium anno Christi supra mil-
lesimum quingentesimo octogesimo mor-
tuum: post fatalem demum reforma-
tionem reliquos non nisi Vicarios A-
postolicos fuisse, idque constare ex ip-
orum literis installationum, denique
post excommunicationem ceteros nec
pro Vicariis Apostolicis nec pro ve-

B b b 2

ris

Sæc. XVIII. ris Episcopis fuisse habitos. Olim
A. C. 1740. quidem hoc Capitulum ex Conradi
III. Imperatoris privilegio per Euge-
nium III. Papam confirmato, jus E-
piscopum eligeadi habuisse, id tamen,
approbante etiam Clemente VII. Pa-
pa, ad Carolum V. Imp. tanquam
Brabantiae Ducem fuisse translatum,
& ab hæreticis Ultrajectensem Epi-
scopatum ad statum usumque profa-
num præcipue anno Domini millesi-
mo sexcentesimo vigesimo secundo
transformatum fuisse; eo enim anno
Provinciæ Ultrajectinæ Ordines pro-
mulgato edicto omnem aditum ad
præbendas & Canonicatus in perpe-
tuum Catholicis interclusisse: verum
quidem esse, quod Concilium quad-
dam ex octo Clericis a Rovenio Vi-
cario fuerit anno millesimo sexente-
simi trigesimo tertio erectum, id ta-
men duntaxat ex Presbyteris & Mis-
sionariis fuisse constitutum, & a priori
Capitulo, quod olim ex quinque Ec-
clesiarum Canonici constans ad Epi-
scopi electionem concurrerat, longe
diversum: de cetero Strandianum Pa-
rochum inaugurandi facultatem cui-
dam Vicario Apostolico a summo
Pontifice fuisse datam, sed duntaxat
ad ejus beneplacitum, ita, ut hæc
facul-

facultas mortuo Vicario exspiraret. Sæc. XVIII.
nes in ejus Successorem transiret, ni- A. C. 1740.
si rursus eidem a Papa concederetur.

H. Dato etiam, Ultrajecten'e Capitulum extare adhuc, sciscitabatur tam
men Auctor, An prætenus Episcopus propter excommunicationem Strandizæ Parochum inaugurandi jure ex-
ciderit? ab omnibus enim Romano-
Catholicis pro comperto haberi, sum-
mum Pontificem Romæ sedentem in
spiritualibus supremum Caput & Ju-
dicem esse: nec obstat, ab aliquibus
credi, Concilium esse supra Papam,
re tamen nondum definita, & hac
sententia ab aliis acriter impugnata,
inde appellationum valorem ab Ad-
versariis non posse extundi: Jam ve-
ro Petrum Joannem Meindarts præ-
tensem Episcopum Ultrajectinum an-
no hujus sæculi trigesimo nono pub-
lice a Papa fuisse excommunicatum,
certum vero esse, sententiam a sede
Romana promulgatam, non contra-
dientibus aliis Catholicis Episcopis,
omnino executioni esse dandam, præ-
fenti autem dictæ excommunicationi
nullum omnino ex omnibus Catho-
licis Episcopis refragari præter uni-
cum extraneum, profugum, & su-

Bbb 3 spen-

Sæc. XVIII. spensum Babilonensem Dominicum
A. C. 1740. Mariam Varletum, qui Meindartum

inauguravit, proin hanc Pontificis
sententiam a nullo Stradianæ Insulæ
incola in dubiam vocari vel tanquam
injustam traduci posse.

III. Interrogabat Author, utrum
Stradiani Participantes, ut Baesro-
dium ab Episcopo Ultrajectino intro-
sum acceptarent, adstringi valeant?
ad hanc quæstionem negando respon-
dit, eoquod Episcopus anathemati
obnoxius esset, & plurima suffragia
eorum, qui cum jure Patronatus con-
currerant, ad ejus acceptationem
nullum adstringere possent. His præ-
missis Auctor oppositæ partis argu-
menta diluit, petiitque, ut Regium
mandatum omnino revocaretur.

§. LXVII.

Hujus controversiæ exitus.

Enimvero Zizscherus Patrum scripto
respondere conatus eis objectabat,
quod Baesrodi installationem impu-
gnassent, punctum tamen prætensiæ
extensionis cultus Catholici (quod
tamen rei summa esset) silentio pre-
fissent, cum tamen hujus electione
Re-